

De heer J.F.J. de Bont
Luiten Ambachtstraat 26
4944 AT Raamsdonk

Werkendam, 16 mei 2011

Onze referentie: 66532

Betreft: verslag vleermuisinspectie

Geachte heer de Bont,

Naar aanleiding van de door ons uitgevoerde inspecties van de schuur van het pand Luiten Ambachtstraat 26 te Raamsdonk, doe ik u hierbij ons inspectieverslag toekomen.

Met vriendelijke groet,
PPD/EWS B.V.

Wim van der Kruit
Senior adviseur dierplagen

Inspectieverslag

Algemeen

In opdracht van de heer H. de Bont voerde PPD/EWS B.V. op 11 en 12 mei 2011 inspecties uit op de locatie Luiten Ambachtstraat 26 te Raamsdonk, provincie Noord-Brabant.

Het onderzoek werd verricht in het kader van geplande verbouwwerkzaamheden aan de schuur van het pand.

Doel van dit onderzoek was te bepalen of de genoemde schuur door vleermuizen gebruikt wordt als vaste rust- of verblijfplaats. Daarnaast werd een inschatting gemaakt van de eventuele gevolgen voor vleermuizen na realisatie van de voorgenomen verbouwing.

Methode

Naast grondige veldinspecties werden diverse bronnen geraadpleegd (Natuurloket, de website van de provincie Noord-Brabant en verspreidingsatlas van vleermuizen).

Tijdens de inspectie werd gekeken naar de aanwezige ruimtelijke structuren en beschikbare biotopen voor vleermuizen en aanwezigheid van levende en/of dode dieren, uitwerpselen en andere sporen. Holle ruimtes zoals spouwmuren en ruimtes boven plafonds werden met een endoscoop onderzocht. Tevens werd gebruik gemaakt van een bat detector waarmee op twee verschillende dagen inspecties in de ochtend- en avondschemering werden uitgevoerd. Op basis van expert-judgement werd een inschatting gemaakt of de schuur in gebruik is als vaste rust- of verblijfplaats voor vleermuizen.

Resultaten veldinspectie

De geïnspecteerde locatie bevindt zich midden in potentieel geschikte habitats voor weinig kieskeurige vleermuissoorten zoals de gewone dwergvleermuis *Pipistrellus pipistrellus* en de laatvlieger *Eptesicus serotinus*. De lijnvormige elementen zoals bomenrijen kunnen in gebruik zijn als foerageerroute voor vleermuizen.

Tijdens de inspectie werden op de buitengevels enkele uitwerpselen van vleermuizen aangetroffen. Naar aanleiding hiervan werden de holle ruimtes van het object onderzocht, zowel visueel als met endoscoop en bat detector. Hier waren geen uitwerpselen en/of vleermuizen waarneembaar.

Vanaf het invallen van de avondschemering en in de ochtendschemering werden inspecties uitgevoerd met de bat detector. De weersomstandigheden tijdens de inspecties waren ideaal voor vleermuizen. Tijdens de avondinspectie werden pas nadat het volledig donker was foeragerende dwergvleermuizen waargenomen boven de schuur en het daarachter gelegen perceel. Tijdens de ochtendinspectie werden geen vleermuizen waargenomen.

Conclusies

De resultaten van de veldinspecties wijzen er op dat de locatie niet in gebruik is als vaste rust- of verblijfplaats van vleermuizen. Er werden inwendig geen vleermuizen of sporen van vleermuizen gevonden en in- of uitvliegende vleermuizen werden niet waargenomen. De uitwerpselen tegen de buitengevel zijn vrijwel zeker van vleermuizen die daar tijdelijk verbleven, bijvoorbeeld om grotere prooidieren te verorberen.

Foto's inspectie

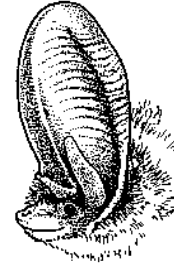

Geraadpleegde Literatuur

- Broekhuizen, S. (*et al.*), 1992, *Atlas van de Nederlandse zoogdieren*. K.N.N.V., Utrecht.
- Diepenbeek, A., 2003, *Veldgids diersporen*. K.N.N.V., Utrecht.
- Jansen, J.A.M., J. H.J. Schaminée, 2003. *Europese Natuur in Nederland, Habitattypen*. K.N.N.V., Utrecht.
- Jansen, J.A.M., J. H.J. Schaminée, 2004. *Europese Natuur in Nederland, Soorten van de habitatrichtlijn*. K.N.N.V., Utrecht.
- Kapteyn, K, 1995, *Vleermuizen in het landschap, over hun ecologie, gedrag en verspreiding*. Uitgave i.s.m. Provincie Noord-Holland, Noordhollandse Zoogdierstudiegroep, Het Noordhollands Landschap, Schuyt & Co Uitgevers en Importeurs BV, Haarlem.
- Limpens, H., K. Mostert, W. Bongers, 1997, *Atlas van de Nederlandse vleermuizen*. K.N.N.V., Utrecht.
- Robertson, James, 1990, *The complete bat*
- Schober, W., Grimmberger, 1989, *A guide to bats of Britain and Europe*. Hamlyn, London

Overige Bronnen:

www.minlnv.nl
www.natuurloket.nl
www.brabant.nl

Vleermuizen

Vliegen met hun handen en zien met hun oren.

Vleermuizen zijn zoogdieren die behoren tot de orde der Chiroptera. Deze Latijnse naam betekent letterlijk handvleugeligen en dat klopt ook; de vleugels van een vleermuis zijn niets anders dan sterk verlengde handen met tussen de vingers een vlieghuid. Vleermuizen zijn de enige zoogdieren die echt kunnen vliegen. Wereldwijd zijn momenteel ongeveer 1000 soorten vleermuizen bekend. Dit is erg veel; een kwart van alle zoogdiersoorten op aarde bestaat hiermee uit vleermuizen. Verreweg de meeste soorten zijn nachtdieren en hebben zeer bijzondere aanpassingen om zich 's nachts te kunnen oriënteren en voedsel te kunnen zoeken. Er zijn vruchten en nectar etende vleermuizen, insekteneters en zelfs vleermuizen die jagen op kikkers, hagedissen en kleine zoogdieren. In de tropen, waar de meeste soorten voorkomen, zijn drie soorten vampiervleermuizen die parasiteren op zoogdieren (runderen en varkens) en vogels door met hun messcherpe tandjes kleine wondjes te maken en te drinken van het bloed van hun slachtoffer, die hier overigens weinig last van ondervindt. Sporadisch worden ook mensen wel eens gebeten.

In Nederland komen 19 soorten vleermuizen voor hoewel een aantal hiervan zeer zeldzaam geworden is. Alle Nederlandse soorten zijn insekteneters. Een bijzondere aanpassing van vooral de insektenetende vleermuizen is de zgn. echolocatie. Tijdens het vliegen produceren de dieren continu ultrasoon geluid. Dit, voor mensen onhoorbare, geluid weerkaatst op alle voorwerpen die de vleermuis tegenkomt en wordt door de oren van de vleermuis weer opgevangen. Aan de hand van deze informatie kan de vleermuis feilloos zijn weg vinden in volkomen duisternis en is hij zelfs in staat zijn prooi (insekten) te lokaliseren en te vangen. Een wijdverbreid misverstand is dat vleermuizen blind zouden zijn. Vrijwel alle vleermuizen kunnen goed zien, ze zijn alleen nogal bijziend. Alle Nederlandse vleermuizen krijgen per jaar maar één, of bij hoge uitzondering twee jongen. Daar staat tegenover dat vleermuizen zeer oud kunnen worden nl. zo'n 20 tot 30 jaar. De meeste Nederlandse vleermuizen houden een winterslaap, maar een paar soorten zoeken in het najaar, net als trekvogels warmere streken op

Vleermuizen in huis:

Een aantal vleermuissoorten maakt graag gebruik van gebouwen om te overwinteren of om hun jongen groot te brengen. In het laatste geval spreken we van een zgn. kraamkolonie. Een Kraamkolonie bestaat uit een groep vrouwelijke dieren die gezamenlijk een geschikte ruimte gebruiken om hun jongen ter wereld te brengen en te zogen. Over het algemeen zijn het kraamkolonies die in gebouwen overlast veroorzaken. De overlast bestaat meestal uit geluidsoverlast veroorzaakt door het aanhoudend gekwetter dat vaak al een aantal uren voor het uitvliegen begint en uit vervuiling van gevels, auto's e.d. met vleermuizenkeutels. In de meeste gevallen is het gebruik van een gebouw door vleermuizen sterk seizoengebonden. De vleermuizen stellen heel andere eisen aan een ruimte die als kraamkolonie gebruikt wordt dan aan hun winterkwartier (hibernaculum).

Schade: Vleermuizen richten geen schade aan. Ze zullen nergens aan knagen en verspreiden voor zover bekend geen ziektes. Vleermuizen kunnen wel dragers zijn van rabiës (hondsdoelheid), maar een met rabiës besmette vleermuis wordt niet dol en gaat ook niet uit zich zelf bijten. Wie onverhoopt toch door een vleermuis wordt gebeten of een vleermuis heeft vastgehouden terwijl men een wondje aan de hand heeft dient zich door de huisarts te laten inenten tegen rabiës.